

der kan modtage tilskud begrænses til at være kommuner og amtskommuner (§ 16 c, stk. 2).

Det præciseres, at servicearealtilskud ydes til kommuner og amtskommuner (§ 16 d, stk. 3).

4) Forslagets § 2, nr. 9.

Det foreslås, at forpligtelsen til mellemkommunal refusion af boligstøtte udstrækkes til også at omfatte amtskommunerne, for så vidt angår boliger med amtskommunal anvisningsret. (Boligstøtte-lovens § 76, stk. 2). Endvidere foreslås en pligt-mæssig refusion, hvor en lejer med ret hertil anvises til et kollektivt bofællesskab.

5) Forslagets § 2, nr. 11.

Det foreslås, at den pligtige mellemkommunale refusion skal gælde, så længe boligstøttemodtageren bor i tilflytningskommunen (§ 76, stk 5).

6) Forslagets § 3, nr. 1.

Det foreslås, at opsigelsesvarslet for plejeboliger skal være 1 måned, når lejerens er død uden at efterlade sig ægtefælle eller andre husstandsmedlemmer (lejelovens § 75).

7) Forslagets § 3, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse om, at en lejer af en plejebolig kan opsiges, når det er afgørende for opfyldelse af lejerens særlige behov, udgår (oprindeligt foreslået som lejelovens § 83, stk. 2.).

Lovforslaget er ikke forhandlet med kommuner og amter.

2. Behovet for ældreboliger og plejeboliger

Udgangspunktet for dette lovforslag er, at det fortsat er kommunerne, der skal have ansvaret for at vurdere behovet for ældreboliger og ansvaret for at opfylde dette behov inden for de rammer, som ældreboligloven udstikker. Dette betyder, at forslaget ikke indeholder initiativer, der indebærer en statslig styring af aktiviteten på ældreboligområdet. Tværtimod sigter forslaget på, at de opstillede formål, jf. ovenfor, bliver nået ved at påvirke kommunernes adfærd gennem ændrede incitamenter.

I forlængelse heraf skal det fremhæves, at der som led i decentraliseringen af det støttede boligbyggeri pr. 1. januar 1994 indgik en harmonisering af finansieringsreglerne for ældreboliger og almennyttige boliger. Hermed blev det billigere for kommunerne at bygge ældreboliger. Denne billiggørelse af ældreboliger udgør utvivlsomt en del af forklaringen på den markante stigning i antallet af tilsagn til ældreboliger, som er sket fra 1993 til 1994.

På denne baggrund vil skøn over den fremtidige aktivitet på ældreboligområdet være behæftet med betydelig usikkerhed.

Samtidig er det imidlertid regeringens opfattelse,

at der eksisterer et påtrængende behov for at forbedre navnlig de plejekrævende ældres boligforhold.

For det første er det nu fastslået, at mange af de nuværende plejehjemsboliger er utidssvarende. Boligministeriet og Socialministeriet har som et led i det lovforberedende arbejde fået udført en undersøgelse ved Statens Byggeforskningsinstitut (SBI) af boligstandarden blandt andet i de eksisterende § 79-plejehjem og beskyttede boliger.

Af disse fandtes pr. januar 1995 36.400 plejehjemspladser og 5.100 beskyttede boliger.

Undersøgelsen, der blev offentliggjort i marts 1995, viser, at de beskyttede boliger, hvad angår boligernes standard, stort set må betragtes som tidssvarende. Det samme er ikke tilfældet med § 79-plejehjem:

- Omkring 22 pct. eller knapt 8.000 værelser har hverken toilet eller bad.

- Lidt over 7 pct. eller 2.700 værelser har toilet, men ikke bad.

- Hver fjerde eller 9.000 værelser er under 15 m².

- Til lidt over 9 pct. eller 3.400 værelser kan kørestolsbrugere ikke komme uden hjælp.

På denne baggrund skønnes det, at knapt 20.000 plejehjemsboliger og beskyttede boliger ikke kan siges at opfylde nutidens krav til en moderne plejebolig for ældre og personer med handicap.

Det foreslås derfor at øge kommunernes tilskyndelse til at *modernisere de utidssvarende plejehjemsboliger* inden for ældreboliglovens rammer.

For det andet er der som nævnt behov for at øge antallet af plejeboliger, dvs. ældreboliger med tilknyttede servicearealer.

Ældreboligreformen i 1987 tog især sigte på at tilvejebringe en bred vifte af boliger til ældre gennem etablering af flere selvstændige boliger for ældre, specielt med henblik på selvhjulpne ældre og personer med handicap, til supplement af de daværende plejehjem. Sideløbende hermed er der i de sidste år sket en væsentlig omstilling på ældreområdet, først og fremmest gennem udbygning af kommunernes døgnberedskab.

Erfaringerne har imidlertid i de seneste år – i højere grad end antaget ved ældreboligreformens vedtagelse – vist et behov for at etablere ældreboliger, der er særligt indrettet, organiseret og betjent specielt med henblik på meget plejekrævende ældre eller senil demente.

Der er derfor behov for at give kommunerne incitamenter til at *etablere flere særlige boligtilbud til de svage og plejekrævende ældre* inden for ældreboliglovens rammer.

Regeringen finder, at der bør være mulighed for at kommunerne kan opføre servicearealer i tilknytning